

RevisorPosten

5 Mulighed for godtgørelse af elafgift til elbiler bevares i 2020-2021

Større krav til selskabers selvangivelse?

2

Tvangsopløsning – er det endestationen?

2

Ulovlige kapitalejerlån skal underrettes til SØIK

3

Varebil på gule nummerplader

4

Mulighed for godtgørelse af elafgift til elbiler bevares i 2020-2021

5

Kapitalnedsættelser og omregistrering af IVS til ApS

6

De nye ferieregler – indefrysning af ferie til direktører mv.

7

Vi noterer at...

8

2 Tvangsopløsning – er det endestationen?

JH REVISION

GODKENDT REVISIONSPARTNERSELSKAB

STRUERGADE 12, 1. TH., 2630 TAASTRUP
 TLF: 43 99 92 92 / FAX: 43 99 97 80
 EMAIL: INFO@JH-REVISION.DK

Større krav til selskabers selvangivelse

Af Helle Rimmen Sieker Andreasen, Tax Manager, BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab

Kritik fra Rigsrevisionen førte i efteråret 2019 til, at Skattestyrelsen udvidede kravene til indholdet af selvangivelsen (oplysningsskemaet) for selskaber.

Udvidelsen vedrører krav til oplysninger om kontrollerede transaktioner, som er transaktioner mellem parter, hvor den ene part udøver en bestemmende indflydelse over den anden.

Kontrollerede transaktioner omfatter blandt andet:

- Alle transaktioner mellem et selskab og dets hovedaktionær
- Husleje
- Udlæg og mellemregninger
- Handel med varer
- Indtægter fra serviceydelser

Tidligere skulle kun selskaber med kontrollerede transaktioner, der oversteg 5 mio. kr. i indkomst-

året, udfylde en længere række af uddybende oplysninger i selvangivelsen.

De udvidede krav medfører, at alle selskaber med kontrollerede transaktioner (uanset beløbsstørrelse) skal udfylde de ekstra oplysninger. Det gælder efter de seneste udmeldinger fra Skattestyrelsen også for løn og fri bil til en hovedaktionær, (uanset at dette også er indberettet i øvrigt via E-indkomst), og det gælder for renter af mellemværender med hovedaktionær såvel som for udbytter til hovedaktionær.

De udvidede krav medfører dermed udvidede oplysningsopgaver i forbindelse med udarbejdelsen af selvangivelsen (oplysningsskemaet) for langt de fleste selskabsselvangivelser.

Det øger kompleksiteten endnu engang. Endda også for helt små selskaber uden megen aktivitet.

Tvangsopløsning – er det endestationen?

Af Ulrik Asbjørn, advokat TVC advokatfirma

Som advokat har jeg erfaret, at mange virksomhedsledere/ejere betragter det som en uoverstigelig forhindring, når de bliver mødt med en henvendelse fra Erhvervsstyrelsen eller skifteretten om, at der er truffet beslutning om tvangsopløsning.

I udgangspunktet er det da heller ikke den optimale besked at modtage, og i nogle tilfælde kan det også være behæftet med voldsomme konsekvenser, hvilket jeg vil vende tilbage til.

En tvangsopløsning kan dog i visse situationer repareres – nogle gange med få geværgreb, andre gange med lidt flere.

Denne artikel forsøger dels af få et overblik over årsagerne til, at Erhvervsstyrelsen træffer beslutning om tvangsopløsning, dels hvilke reaktionsmuligheder man som virksomhedsleder/ejer har.

De grundlæggende årsager til tvangsopløsning fremgår af selskabslovens § 225, hvorefter tvangsopløsning kan besluttes af Erhvervsstyrelsen ved:

- manglende rettidig indlevering af årsrapport,
- selskabet har ikke den ledelse eller det hjemsted, som er foreskrevet i loven eller vedtægterne,

- selskabet har ikke registreret legale og reelle ejere eller mangelfuld registrering/opbevaring af/mangelfuld dokumentation herom,
- manglende anmeldelse af revisor, selvom selskabet er omfattet af revisorpligt, eller efter generalforsamlingen har besluttet, at selskabets årsregnskab skal revideres, eller
- selskabets ledelse ikke har reageret på fordringer på indkaldt selskabskapital, der har vist sig ikke at kunne opfyldes.

En særlig regel findes imidlertid i selskabslovens § 17, stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan i medfør af denne bestemmelse i op til 3 år bede selskaberne om fremsendelse af dokumentation for, at registrering af selskabet er foretaget korrekt. Viser det sig, at dette ikke er tilfældet, har Erhvervsstyrelsen mulighed for at begære selskabet tvangsopløst.

Erhvervsstyrelsen har derudover, i medfør af selskabslovens § 226, mulighed for at begære et kapital-selskab tvangsopløst, hvis selskabet ikke har truffet beslutning om tvangsopløsning, hvor lovgivningen eller selskabets vedtægter påbyder det.

I april 2019 valgte Folketinget at afskaffe iværksætter-selskabet (IVS). I forbindelse hermed blev der truffet beslutning om, at nuværende IVS'er senest den 15. april 2021 skal omregistreres til et ApS med en kapital på minimum kr. 40.000,00.

Hvis selskabet ikke får korrigeret kapitalforholdene i overensstemmelse hermed, kan Erhvervsstyrelsen også i denne situation træffe beslutning om tvangsopløsning af selskabet.

I alle ovennævnte tilfælde er det skifteretten, som formelt forestår opløsningen ved at tage selskabet under likvidationsbehandling. Skifteret-

ten kan antage en eller flere likvidatorer, og gør som oftest dette, men har også muligheden for en formløs opløsning. En formløs opløsning medfører, at selskabet afregistreres i Erhvervsstyrelsens IT-system uden yderligere behandling.

Før sagen sendes til skifteretten, og hvor det er muligt at berigtige det forhold, som har dannet grundlaget for tvangsopløsningen, vil Erhvervsstyrelsen fremsende en opfordring til selskabet om, at få forholdet bragt i orden inden for en given frist. Først når denne frist ikke mødes, træffer styrelsen beslutning om tvangsopløsning og sender sagen til ekspedition ved skifteretten.

Det er her væsentligt at bemærke, at skifteretten ikke har kompetence til at efterprøve Erhvervsstyrelsens afgørelse. Dette medfører i realiteten, at den afgørelse, som skifteretten træffer om, at selskabet skal tages under likvidationsbehandling, ikke vil kunne efterprøves ved Landsretten. Det normale klageforum for afgørelser fra Erhvervsstyrelsen er Erhvervsankenævnet. Imidlertid vil afgørelser om tvangsopløsning ikke kunne efterprøves ved Erhvervsankenævnet.

Som nævnt indledningsvist kan det som ejer/leder af et selskab være vanskeligt at navigere i mødet med en tvangsopløsningsbegæring.

Imidlertid har selskabets generalforsamling mulighed for at træffe beslutning om genoptagelse af aktiviteterne, såfremt selskabet opfylder en række betingelser. Disse er:

- Der skal foreligge en revisorerklæring om, at kapitalen på tidspunktet for beslutningen er intakt, og at der ikke er ulovlige lån,

- At det forhold som dannede grundlag for tvangsopløsningen berigtiges (f.eks. manglende årsrapport godkendes og indleveres, eller ny ledelse og/eller revisor vælges og anmeldes),
- At selskabet ikke har været under tvangsopløsning inden for de seneste 5 år, og
- At beslutningen om genoptagelsen er truffet senest 3 måneder efter, Erhvervsstyrelsen har oversendt selskabet til tvangsopløsning.

Er disse betingelser opfyldt, vil det ikke volde de store vanskeligheder at få genoptaget aktiviteterne.

Dette gøres i overordnet form ved, at man får berigtiget de forhold, der danner grundlaget for genoptagelsen, og herefter træffer beslutning om genoptagelse af aktiviteterne inden for den fastsatte frist.

Når man ikke kan træffe beslutning inden for perioden på 3 måneder, eller hvis selskabet har været under tvangsopløsning inden for de seneste 5 år, vil der ikke kunne ske genoptagelse.

I så fald har man mulighed for at fusionere det tvangsopløste selskab med et levende selskab som fortsættende selskab. Er der tale om to ApS'er, vil dette endda kunne gøres som en straksfusion, som i papirgang og proces er langt mindre byrdefuld, end hvis den almindelige fusionsproces skal følges.

Spaltningsprocessen er også en mulighed for et selskab under tvangsopløsning. Hvis det er det fortsættende selskab der er under tvangsopløsning, kræver det dog, at 3 måneders fristen er iagttaget.

Det hænder ikke så sjældent endda, at skifteretten når at udpege en likvidator, inden der træffes beslutning om genoptagelse. Er det tilfældet, er det vigtigt, at man får likvidator til at tiltræde generalforsamlingsbeslutningen.

Som nævnt ovenfor, har Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at vurdere registreringsforholdene i op til 3 år fra registreringen. Hvis de finder, at registreringen ikke har været lovlig – f.eks. som følge af en vurdering af, at kapitalen ikke har været til stede – har vi her på kontoret erfaret, at Erhvervsstyrelsen betragter det som en oprindelig mangel, som ikke kan berigtiges. Som en konsekvens heraf vil der for sådanne selskaber ikke være mulighed for at træffe beslutning om selskabets genoptagelse. Erhvervsstyrelsen har derudover vurderet, at selskabet i sådanne tilfælde kan betragtes som en nullitet, hvilket ifølge styrelsen vil medføre, at selskabet ikke kan deltage i fusioner eller spalttes.

Her er det igen værd at påpege, at beslutningen om tvangsopløsning ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og at skifteretten ikke har kompetencen til at efterprøve styrelsens vurdering. En afgørelse fra Erhvervsstyrelsen om nægtelse af genoptagelse, fusion eller spaltning, vil dog kunne indbringes for Erhvervsankenævnet med den sagsbehandlingstid der følger med.

Revisorer bør derfor være særligt opmærksomme på de krav, der stilles til at stifte og anmelde selskaber til registrering ved Erhvervsstyrelsens register.

Ulovlige kapitalejerlån skal underrettes til SØIK

Ditte Mosegaard Jørgensen, Manager, BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab

Erhvervsstyrelsen offentliggjorde den 4. november 2019 en vejledning om blandt andet revisorers pligt til at foretage underretning af Hvidvasksekretariatet hos SØIK i alle de tilfælde, hvor de konstaterer ulovlige lån hos deres kunder.

Selskaber må som hovedregel hverken direkte eller indirekte yde lån til sine ejere eller til ledelsen i selskabet – eller til nærtstående ejere/ledelsesmedlemmer – ligesom selskaber ikke på anden måde må stille midler til rådighed eller sikkerhed for disse personer. Der gælder enkelte undtagelser, herunder blandt andet for lån til moderselskaber samt for mellemværender opstået som led i almindelig samhandel. Også lån, som på forhånd er godkendt på en generalforsamling, er lovlige, såfremt de opfylder betingelserne for lovlige lån i selskabslovens § 210, stk. 2.

På trods af de ganske strikse regler eksisterer der ulovlige lån i mange selskaber. Ifølge en analyse fra FSR – danske revisorer havde hele 3.258

selskaber således anmærkninger om ulovlige lån i erklæringen på deres årsregnskab for 2016, mens et sted mellem 2.800 og 6.900 selskaber, der havde fravalgt revision, formentlig ville have fået en sådan anmærkning, hvis de havde valgt revision eller udvidet gennemgang.

Underretningspligt til SØIK

På baggrund af Erhvervsstyrelsens nye vejledning gælder der nu en underretningspligt for alle ulovlige lån uanset disses størrelse. Pligten gælder også, selvom lånet er skattemæssigt berigtiget (udloddet som udbytte eller ændret til løn) eller tilbagebetalt og dermed bragt ud af verden. Underretningen til SØIK skal foretages hurtigst muligt,

efter revisor har fået kendskab til et ulovligt lån. Underretningspligten for revisor gælder uanset hvilken opgave, revisor assisterer kunden med, hvorfor det heller ikke har nogen betydning for revisors underretningspligt, hvilken erklæringstype kundens regnskab forsynes med. Som følge af revisors tavshedspligt må der ikke ske orientering af kunden om sådanne indberetninger til SØIK.

Der skal kun foretages én underretning om samme konkrete låneforhold, medmindre hovedstolen forøger brutto. Tilskrivning af renter betragtes i den forbindelse ikke som en sådan bruttoforøgelse. Underretningspligten gælder ikke kun for ulovlige lån til personer, men også for ulovlige lån mellem to selskaber.

Varebil på gule nummerplader, hvor der ikke betales privatbenyttelsesafgift, og hvor der ikke er betalt moms ved afskaffelsen

Af Niels Lynge Pedersen, Statsautoriseret revisor

Erhvervsmæssig kørsel efter momsreglerne er også erhvervsmæssig kørsel efter reglerne om privatbenyttelsesafgift. Ansatte, der kører i en firmabil på gule plader, hvor arbejdsgiverne ikke har betalt moms ved anskaffelsen, har ikke firmabil til rådighed, hvis kørslen er lovlig efter momsreglerne, dvs. erhvervsmæssig kørsel, der vedrører firmaets momspligtige aktivitet.

Lovlig kørsel efter momsreglerne

Følgende kørsel er lovlig kørsel og udløser derfor ikke beskatning:

- Der køres lejlighedsvis mellem bopælen og det faste arbejdssted op til 25 gange om året, når bilen den efterfølgende dag skal bruges erhvervsmæssigt, eller bilen medtages på bopælen om aftenen efter, at den udelukkende er blevet brugt erhvervsmæssigt og den efterfølgende dag kører direkte fra den sædvanlige bopæl til arbejdspladsen.
- Kørsel til spisning eller afhentning af mad, når det foregår i arbejdstiden og i et vare- og lastmotorkøretøj med tilladt totalvægt på ikke over tre ton, hvor der er fratrukket moms ved anskaffelsen.
- Kørsel til spisning eller afhentning af mad, når det foregår i arbejdstiden og i et vare- og lastmotorkøretøj med tilladt totalvægt på over tre ton men ikke over fire ton, hvor der er fratrukket moms ved anskaffelsen.
- Lejlighedsvis kørsel inden for rammerne af lovlig kørsel efter momsreglerne mellem hjem og arbejde i op til en gang pr. uge for at supplere køretøjets lager af værktøj, afhentning af arbejdsleder, tegninger eller lignende under nærmere betingelser.
- Køretøjets chauffør er blevet pålagt at hente en kollega af sin arbejdsgiver. Arbejdsgiveren kan beordre det mundtligt og generelt, og det behøver ikke være en specifik situation.

Hvis chaufføren af egen drift som en privat tjeneste henter en kollega, er der tale om privat kørsel, og vedkommende skal beskattes efter reglerne om fri bil.

Specialkøretøjer

Der er køretøjer, der normalt ikke er omfattet af reglerne om fri bil til rådighed. Det gælder fx lastvogne, slamsugere, kranvogne, tankbiler og andre specialkøretøjer. Disse køretøjer anses ikke for egnede som alternativ til en privat bil, og privat kørsel i sådanne køretøjer udløser derfor ikke beskatning.

Specialindrettede køretøjer

Specialindrettede køretøjer er biler, der almindeligvis er egnede som en privat bil, men som på grund af indretningen mv. ikke er egnet til at træde i stedet for en privat bil.

Disse køretøjer anses ikke for egnede som alternativ til en privat bil, og privat kørsel i sådanne køretøjer udløser derfor ikke beskatning. Det er en forudsætning, at bilerne ikke må bruges – og rent faktisk ikke bliver brugt – til privat kørsel i øvrigt. Kun de biler, der efter deres art og fremtræden kan bruges som alternativ til en privat bil, er omfattet af beskatning.

Beskatning af privat kørsel i særlige køretøjer

Kørsel mellem hjem og arbejdsplads i et særligt køretøj betragtes som fri befordring, og den ansatte beskattes ikke af kørsel mellem hjem og arbejdsplads, hvis han eller hun ikke har taget befodringsfradrag efter reglerne herom.

I tilknytning til kørsel mellem hjem og arbejde kan den ansatte hente eller sætte kollegaer af, når arbejdsgiveren beordre det. Arbejdsgiveren kan beordre det mundtligt og generelt, og det behøver ikke vedrøre en specifik situation.

Hvis man medbringer en kollega af egen drift som en privat tjeneste, er der tale om privat kørsel, og vedkommende skal beskattes af fri bil eller eventuelt efter reglerne for privat brug af særlige køretøjer.

Privat kørsel i tilknytning til en erhvervsmæssig kørsel

Ansattes private kørsel i de nævnte særlige køretøjer, der sker i tilknytning til en erhvervsmæssig kørsel, og som overstiger 1.000 km om året, beskattes med den fastsatte kilometertakst for godtgørelse for erhvervsmæssig kørsel. For 2020 er satsen 3,52 kr. pr. km.

Med privat kørsel i forbindelse med en erhvervsmæssig kørsel, tænkes der bl.a. på små ture m.m., som fx foretages under en vagt. Formålet med den private kørsel er uden betydning. Det

afgørende er, om den private kørsel begrænses af selve vagten eller anden form for erhvervsmæssig kørsel. Se nærmere om tilkaldevagt.

Uvæsentlige afvigelser på op til et par hundrede meter fra et erhvervsbetinget kørselsmønster anses ikke som privat kørsel, så længe kørslen sker i arbejdsgiverens interesse. Det vil sige, at det er virksomhedens forhold, der afgør, at der køres og måles for kørslen.

Er det private svinkeærinde på mere end et par hundrede meter, anses afvigelsen fra den ordinære rute som privat kørsel.

Hvis de private ærinder derimod medfører, at den ansatte vælger en anden kørselsrute, som dog ikke behøver at være længere end den mest naturlige erhvervsbetingede kørselsrute, anses hele denne kørsel for privat og indgår i beregningen af 1.000 km-grænsen.

Ligningsrådet godkendte, at et selskabs medarbejdere, som havde skiftende arbejdssteder og kørte til disse direkte fra bopælen i en af selskabets værkstedsbiler, ikke skulle beskattes, hvis de standsede på vejen for at foretage private indkøb eller for at aflevere eller hente børn, hvis den private kørsel skete uden afvigelser fra den erhvervsbetingede kørselsrute.

Privat kørsel i øvrigt

Privat kørsel i øvrigt i et særligt køretøj beskattes. LL § 16, stk. 3

Ansattes private kørsel i biler, der efter deres art og fremtræden ikke er anvendelige som alternativ til en privat bil, beskattes ikke efter de almindelige regler om firmabil til rådighed for privat kørsel, jf. ligningslovens § 16, stk. 4 (procentreglerne). Det drejer sig fx om lastvogne, kranvogne, værkstedsvogne og andre specialkøretøjer.

Hvis den ansatte anvender bilen i eget erhvervsmæssigt øjemed, eller den private anvendelse ikke sker i tilknytning til den erhvervsmæssige anvendelse af bilen, skal anvendelse af arbejdsgiverens bil beskattes med et beløb, der svarer til det, det vil koste den pågældende at leje en bil med tilsvarende anvendelsesmuligheder, jf. LL § 16, stk. 3.

Man skal dog være opmærksom på, at hvis man har et eller flere goder til rådighed, hvor værdien heraf til sammen overstiger de 6.200 kr., så er det fulde beløb skattepligtigt.

Kørsel omfattet af den generelle bagatelgrænse i LL § 16, stk. 3, 6. pkt.

Kørsel mellem hjem og arbejde anses for arbejdsgiverbetalt befordring. Medarbejderen må gerne standse på vejen og handle eller hente børn, når bare det sker uden at afvige fra den erhvervsbetingede kørselsrute. Hvis ruten afviger mere end 200 m, er der en årlig skattefri bagatelgrænse på 1.000 km. Hvis grænsen overskrides, beskattes den ansatte med en B-indkomst, som beregnes med en sats for 2020 på kr. 3,52 pr. kørt km.

Mulighed for godtgørelse af elafgift til elbiler bevares i 2020-2021

Af Mette Lund Hansen, Director, Afgifter, BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab

Fra den 1. januar 2020 kan virksomheder fortsat få størstedelen af elafgiften tilbage, som de betaler for elektricitet, der er anvendt til opladning af batterier/komponenter til ældre køretøjer. I det følgende vil betingelserne herfor blive nærmere belyst.

Baggrunden for den seneste lovændring, der blev færdigbehandlet i december 2019, trækker tråde tilbage til år 2010, og reglerne er løbende ændret flere gange. Seneste lovændring forlænger den midlertidige særordning for godtgørelse af elafgift på elektricitet ved opladning af batterier til elbiler.

Reglerne giver virksomheder adgang til at opnå godtgørelse for elafgifter ned til 0,4 øre/kWh – med andre ord kan man altså opnå tilbagebetaling for 99,55 % af de betalte elafgifter (2020 satser) – når visse betingelser er opfyldt:

1. Elforbrug vedrører erhvervmæssig opladning af batterier i registrerede elbiler/elbusser, eller
2. Elforbrug til opladning af batterier på batteriskiftestationer
3. El-ladestanderne skal drives for virksomhedens regning og risiko
4. Virksomheden skal være involveret i driften af el-ladestanderne
5. Elforbruget skal måles i den enkelte el-ladestander og på batteriskiftestationer
6. En række af elafgiftslovens øvrige bestemmelser om godtgørelse skal være opfyldt, dvs. ordningen omfatter ikke liberal erhvervsopladning af egne biler.

Hvem er omfattet af ordningen

Tilbagebetalingsordningen er målrettet både momspligtige og momsfrie virksomheders erhvervmæssige opladning af elbiler. Ordningen omfatter således elforbrug til momsfrie og momspligtige virksomheders opladning af egne biler, herunder både gulpladebiler og hvidpladebiler. Elafgiftslovens almindelige betingelse om at afgiftsgodtgørelse kun kan ydes i samme omfang, som der er momsfradrag for elforbruget, er nemlig tilsidesat i netop denne tilbagebetalingsordning.

Virksomheder med aktiviteter inden for liberalt erhverv kan dog ikke opnå en tilsvarende mulighed. Dette hænger sammen med, at tilbagebetalingsordningen henviser til en række af de almindelige betingelser for elafgiftsgodtgørelse, hvor liberale erhverv som udgangspunkt ikke kan opnå elafgiftsgodtgørelse. Liberale erhverv er her defineret som advokater, arkitekter, bureauer, landinspektører, mæglere, reklamer, revisorer og rådgivende ingeniører.

Ordningen omfatter dog også virksomheder, der oplader biler for andre. Gennem erhvervmæssig opladning får både privatpersoner, momsfrie virksomheder og liberale erhverv mulig-

hed for at få deres elbiler opladet til procesafgiftsatsen på 0,4 øre/kWh.

Virksomhedens el-ladestander

Kravene til godtgørelse for elafgift i el-ladestander er for nylig blevet præciseret af Skatterådet i SKM2020.12.SR. Spørgsmålet var, om ejendomsretten af en el-ladestander var afgørende for godtgørelse af elafgiften forbrugt i denne. Skatterådet afkræftede dette, hvorimod det fandtes afgørende, hvem der havde driftsansvaret, herunder for hvis regning og risiko.

Almindelige betingelser for elafgiftsgodtgørelse

Ordningen for tilbagebetalingsordningen for elafgift til opladning af elbiler henviser til en række af elafgiftslovens almindelige bestemmelser og betingelser for elafgiftsgodtgørelse. Således er det bl.a. et krav, at virksomheden kan anses som forbruger af elektriciteten, at virksomheden afholdt omkostningen til elafgiften osv.

Kapitalnedsættelser og omregistrering af IVS til ApS

Af Jesper Bierregaard, advokat DAHL advokatfirma

Kapitalkravet til aktieselskaber blev i 2018 nedsat fra 500.000 kr. til 400.000 kr., og i foråret 2019 blev kapitalkravet til anpartsselskaber nedsat fra 50.000 kr. til 40.000 kr. De reducerede kapitalkrav betyder, at en lang række selskaber kan frigøre en del af deres bundne midler via en kapitalnedsættelse, hvis de ønsker det.

Folketinget har besluttet at udfase virksomhedsformen iværksætterselskab. Det betyder, at alle eksisterende IVS'er enten skal lade sig omregistrere til et ApS eller opløses senest den 15. april 2021. IVS'er, der ikke overholder fristen, vil kunne blive tvangsopløst.

Procedure for kapitalnedsættelse

Reglerne om kapitalnedsættelse findes i selskabslovens kapitel 11 om kapitalafgang. De specifikke bestemmelser for kapitalnedsættelse findes i §§ 185-193.

Proceduren om kapitalnedsættelse indledes ved, at bestyrelsen og/eller direktionen i et selskab udarbejder et forslag om nedsættelse af kapitalen. Dette forslag skal i aktieselskaber gøres tilgængelig for aktionærerne og vil typisk udsendes til kapitalejerne sammen med en indkaldelse til generalforsamling.

Beslutning om kapitalforhøjelse skal træffes af generalforsamlingen med det flertal, der kræves til en vedtægtsændring, hvilket vil sige med 2/3 af både afgivne stemmer og af den del af selskabskapitalen, der er repræsenteret på generalforsamlingen.

Hvis forslag om kapitalnedsættelse ikke behandles på den ordinære generalforsamling, skal der i aktieselskaber, udover forslaget om kapitalnedsættelse, fremlægges:

- kopi af den senest reviderede årsrapport (hvis en sådan foreligger),
- en beretning fra det centrale ledelsesorgan (typisk bestyrelsen), hvor man oplyser om begivenheder af væsentlig betydning for selskabet, som er indtrådt efter afgivelse af årsrapport, samt
- en erklæring fra revisor om det centrale ledelsesorgans beretning.

Ovennævnte krav om offentliggørelse af forslag samt fremlæggelse af såvel beretning som revisorerklæring kan dog i enighed fravælges af aktionærerne.

I anpartsselskaber kan det i selskabets vedtægter være bestemt, at generalforsamlingen har bemyndiget det centrale ledelsesorgan til at nedsætte kapitalen indtil et vist beløb. Frist for

anmeldelse og meddelelse til kreditorer regnes i nævnte tilfælde fra det tidspunkt, der er truffet beslutning om at udnytte bemyndigelsen.

Generalforsamlingens beslutning

§ 188 bestemmer, at generalforsamlingens beslutning om nedsættelse af kapitalen skal angive det beløb, hvormed kapitalen nedsættes, samt til hvilket formål beløbet skal anvendes. Loven giver mulighed for, at en kapitalnedsættelse kan ske:

1. Til dækning af underskud
2. Til udbetaling til kapitalejerne, eller
3. Til henlæggelse til en særlig reserve.

Med kapitalnedsættelse til dækning af underskud gennemføres kapitalnedsættelsen alene ved en bogholderimæssig postering. Den kræver ikke indrykning af proklama og er derfor nem at effektuere.

Hvis kapitalnedsættelsen ønskes gennemført med henblik på at udbetale beløbet til kapitalejerne eller for at henlægge beløbet til en særlig reserve, skal der i forlængelse af generalforsamlingsbeslutningen indrykkes proklama. Dette gælder dog ikke, hvis kapitalen samtidig tegnes med samme nominelle beløb med tillæg af overkurs som nedsættelsesbeløbet.

Udbetaling ved udlodning af andre værdier

Hvis en kapitalnedsættelse sker til udbetaling til kapitalejerne ved udlodning af andre værdier end kontanter, skal forhøjelsesbeslutningen indeholde bestemmelse herom. Der skal som udgangspunkt udarbejdes en vurderingsmandsberetning, medmindre betingelserne i selskabslovens § 38 er opfyldt.

Anmeldelse af kapitalnedsættelse

Anmeldelse af en beslutning om kapitalnedsættelse skal ske til Erhvervsstyrelsen senest 2 uger efter, at beslutning herom er truffet af generalforsamlingen.

Gennemførelse af kapitalnedsættelsen

Først efter udløbet af fire ugers-fristen for denne kan nedsættelsen gennemføres endeligt. Dette kan enten ske automatisk eller manuelt.

Valget mellem automatisk eller manuel gennemførelse foretages i forbindelse med registreringen på virk.dk. Vælges automatisk gennemførelse af kapitalnedsættelsen, kan Erhvervsstyrelsen automatisk registrere den nye kapital, når der er forløbet fire uger efter proklamafristens udløb.

Automatisk gennemførelse forudsætter, at de nye vedtægter er indsendt i forbindelse med registreringen. Er der valgt manuel gennemførelse, er kapitalnedsættelsen ikke endelig, før der efter udløbet af proklamafristen foretages en registrering af virksomheden selv. Hvis det haster med at få registreret nedsættelsen, vil en manuel gennemførelse derfor kunne ske hurtigere end en automatisk gennemførelse.

Omdannelse af IVS til ApS

Omregistrering af et IVS til et ApS kræver for det første, at selskabets vedtægter skal opfylde kravene for anpartsselskaber. Kapitalkravet for ApS er sænket fra 50.000 til 40.000 kroner. Det betyder, at selskabskapitalen i IVS'et skal udgøre mindst 40.000, før en omregistrering til ApS kan ske.

Omregistrering kræver for det andet, selskabets navn skal ændres, så 'iværksætterselskab' eller 'IVS' ændres til 'anpartsselskab' eller 'ApS'.

Endelig er det en betingelse for omregistreringen, at der udarbejdes enten:

1. en erklæring af en vurderingsmand (som skal være godkendt revisor), om, at kapitalen er til stede, eller
2. en ledelseserklæring, hvis selskabet opfylder kravene til at undlade at indsende en erklæring af en vurderingsmand.

Iværksætterselskabet kan undlade at få udarbejdet en vurderingsmandserklæring, hvis selskabets seneste årsregnskab er blevet revideret af en godkendt revisor i henhold til reglerne i årsregnskabsloven. I så fald skal selskabet i stedet vedhæfte en erklæring fra selskabets centrale ledelsesorgan (ledelseserklæring) om, at selskabskapitalen er til stede på det tidspunkt, hvor omregistreringen besluttes.

For at et iværksætterselskab kan vedhæfte en ledelseserklæring frem for en vurderingsmandserklæring, skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Selskabets seneste reviderede årsregnskab skal vise, at selskabet har en selskabskapital og reserver, som kan overføres til selskabskapitalen, på minimum 40.000 kr.,
2. være forsynet med en revisorerklæring uden modifikationer og
3. have en balancedag, der ligger højst 5 måneder forud for beslutningen om omregistreringen.

Omregistrering fra IVS til ApS kan ske gebyrfrit.

De nye ferieregler

– Indefrysning af ferie til direktører mv.

Af Jonas Enkegaard, advokat HORTEN advokatfirma

Den 1. september 2019 trådte overgangsordningen til den nye ferielov i kraft. Overgangsordningen indebærer en indefrysning af ferien for lønmodtagere – reglerne gælder imidlertid ikke direkte for direktører. Hvordan håndterer virksomhederne overgangen til den nye ferielov over for direktører?

Direktørens ret til ferie

I hvilket omfang direktører har ret til ferie, vil hovedsageligt være reguleret i direktørens ansættelseskontrakt. Afhængig af de interne regler i virksomheden og reguleringen i kontrakten kan direktøren også være omfattet af regler om ferie og anden frihed i virksomhedens medarbejderhåndbog eller lignende.

Mange direktører vil have en individuel bestemmelse i direktørkontrakten om ret til ferie med løn i et antal uger over kalenderåret. I det tilfælde kan virksomheden fortsætte denne praksis uændret, uanset at feriereglerne for virksomhedens lønmodtagere ændres som konsekvens af ændringerne i ferieloven.

Hvis direktøren derimod i sin kontrakt har fået tildelt ferie med henvisning til principperne i ferieloven – eller hvis anden henvisning til at ferielovens regler anvendes, uanset at ferieloven ikke finder direkte anvendelse – kan det give virksomheden anledning til at overveje regulering af direktørens ferieret, herunder overgang til samtidighedsferie og håndtering af indefrysning af en del af den optjente ferie.

Indefrysning af ferie

Overgangsordningen til den nye ferielov indebærer en indefrysning af den ferie, lønmodtagerne optjener i perioden fra 1. september 2019 til 31. august 2020. Direktører er ikke omfattet af disse regler, og der vil derfor formentlig ikke kunne ske indbetaling af indefrosset ferie til Feriekonto for direktører, der ikke er omfattet af ferieloven. En eventuel indefrysning er heller ikke sikret af Lønmodtagernes Garantifond, som er tilfældet for lønmodtagere.

De virksomheder, der har behov for at håndtere indefrysning af ferie for en direktør, vil derfor selv skulle håndtere indefrysningen.

Overvejelser og tiltag i virksomheden i forbindelse med indefrysning

En indefrysning af en direktørs optjente ferie vil skulle håndteres regnskabsmæssigt, skatteretligt og ansættelsesretligt internt i virksomheden.

Virksomheden har mulighed for at aftale med direktøren, hvordan indefrysningen skal foretages, herunder indgå aftale om eksempelvis en hel eller delvis udbetaling af ferien fra indefrysnings-

perioden, at den optjente ferie afholdes i tillæg til samtidighedsferien over en nærmere fastsat periode, og at den optjente ferieret konverteres til et andet ansættelsesgode eller lign.

I fravær af aftale med direktøren vil virksomheden, i medfør af en kontraktuel forpligtelse til at regulere ferien efter ferielovens regler, skulle håndtere indefrysningen på en forsvarlig måde. I den sammenhæng kan virksomheden overveje at foretage deponering eller etablere lignende sikkerhed, udbetale ferien til direktøren ved udgangen af indefrysningsperioden eller foretage gradvis udbetaling over en periode.

Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at selvom direktørkontrakten henviser til ferieloven, kan virksomheden vælge at beholde den nuværende regulering for direktøren. I denne situation bør det i et tillæg til direktørkontrakten præciseres, at ferien optjenes i kalenderåret til afholdelse fra 1. maj til 30. april det efterfølgende år.

Det anbefales i alle tilfælde, at virksomheden søger at indgå en aftale med direktøren om de ændringer, en eventuel henvisning til ferieloven i direktørkontrakten skal medføre.

Vi noterer at ...

Af Erik Høegh, skattekonsulent

Forhøjelse af skattefri seniorpræmie

Den skattefri seniorpræmie forhøjes fra 30.000 kr. til 42.840 kr. (2020 niveau) for det første år, der arbejdes efter opnået folkepensionsalder. For dem som også arbejder det andet år efter nået folkepensionsalder er der yderligere en skattefri præmie på 25.500 kr. (2020 niveau). Der udbetales ikke beløb for de efterfølgende år.

Retten til de to års seniorpræmier optjenes uafhængig af hinanden. Beløbet i år 2 hæves således ikke, hvis der ikke er sket udbetaling i år 1.

Berettiget til at modtage den skattefri præmie er dem, der er født i 1954 eller senere, og som fortsætter med at arbejde i gennemsnit mindst 30 timer ugentlig efter, at de har nået folkepensionsalderen.

Selvstændige kan også få den skattefri seniorpræmie, hvis de fortsætter deres virksomhed efter opnået folkepensionsalder, hvis de realiserer et skattemæssigt overskud før renter og finansielle poster på omkring 193.000 kr. (2020 niveau). Der gælder således ikke noget egentligt arbejdstidskrav for selvstændige erhvervsdrivende.

Skattefri godtgørelse til bestyrelsesmedlemmer m.v.

Satserne for de særlige skattefri godtgørelser til ulønnede bestyrelsesmedlemmer og andre frivillige hjælpere i grundejerforeninger, golfklubber og idrætsforeninger m.v. er de samme i 2020 som i 2019.

Satserne udgør følgende beløb

- Til dækning af mødeomkostninger og kontorartikler1.450 kr.
 - Til dækning af telefon og internet.....2.400 kr.
 - Til særlig beklædning (sportstøj m.v.)...2.000 kr.
 - Til fortæring ved udenbys kampe pr. dag (sportsklubber)80 kr.
- Godtgørelsen på de 2.000 kr. til beklædning kan ikke udbetales til personer, hvor sådan særlig beklædning ikke er påkrævet.

Udbetaling af godtgørelserne kan ske uden dokumentation for udgifterne.

Satser for skattefri rejsegodtgørelse i 2020

Skattefri rejsegodtgørelse for 2020 udgør følgende beløb:

- Kost pr. døgn521,00 kr.
- Logi pr. døgn223,00 kr.
- 25 % godtgørelse pr. døgn130,25 kr.

25 % godtgørelsen er for dem, der får godtgjort deres rejseudgifter efter regning og er beregnet til at dække småformødenheder. Beløbet kan udbetales uden dokumentation for udgifterne ved rejser af en varighed af mindst 24 timer.

Satserne for kørselsgodtgørelse i 2020

Satserne for kørselsgodtgørelse for 2020 får en mindre justering nedad og udgør følgende beløb:

- Kørsel op til 20.000 km årligt i bil eller motorcykel..... 3,52 pr. km
- Kørsel udover 20.000 km årligt..... 1,96 pr. km
- Sats for cykel, knallert og scooter..... 0,54 pr. km

Arbejdsgiveren skal føre nøje kontrol med medarbejdernes forbrug af kørte km.

Videreførelse af beskatningen af fri telefon

Den tidligere regerings beslutning om fritagelse for beskatningen af fri telefon fra og med 2020 ophæves, og beskatningen videreføres hermed.

I 2020 beskattes godtet med 2.900 kr., hvilket betyder, at arbejdsgiverne skal indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af et beløb på 242 kr. om måneden.

Det skattepligtige beløb dækker alle former for privat telefoni og internet. Der skal ikke ske beskatning, hvis medarbejderen alene har en internetforbindelse med adgang til firmaets netværk for at kunne udføre arbejdsopgaver fra hjemmet.

Ejertidsnedslag for hovedaktionærer

For hovedaktionærer med aktier/anparter ejet før 19 maj 1993 har der hidtil været muligt at få et ejertidsnedslag på op til 25 % af fortjeneste i forbindelse med aktier/anparternes afståelse. Denne bestemmelse var en overgangsordning i forbindelse med stramningen af beskatningen i 1993. Denne regel fjernes nu for overdragelser, der finder sted

den 1. februar 2020 eller senere. For disse aktionærer kan der blive tale om en ganske betydelig skattestigning.

Tilbagerulning af gave- og arveafgiftssatsen

Gave- og arveafgiftssatsen i forbindelse med generationsskifte af virksomheder, som var under indfasning til at skulle udgøre 5 % for 2020, nåede ikke længere ned end 6 % for 2019.

Med virkning fra 1. januar 2020 tilbagerulles reglerne til de gamle regler, således at der fremover skal betales en afgift på 15 % ved sådanne overdragelser. Afgiften bliver dermed på samme størrelse som for andre typer af gaver eller arv.

Leasede firmabiler

Beskatningen af leasede firmabiler er normalt attraktiv, idet bilerne købes af leasingsselskaberne med mængderabat. Dette medfører, at anskaffelsesprisen, som danner grundlag for bilbeskatningen, bliver fordelagtig.

Dette ændres nu, så der under visse omstændigheder skal ske genberegning af registreringsafgiften, således at beskatningsgrundlaget kommer på linie med markedsprisen for bilen, og dermed medfører en øget beskatning af fri bil.

Leasingsselskab skal i tilfælde af genberegning give besked til leasingtager (arbejdsgiveren) om det højere beskatningsgrundlag.

De nye bestemmelser gælder for firmabiler, der tages i brug den 1. februar 2020 eller senere. Der er således ikke ændringer for kørende firmabiler ibrugtaget før den nævnte dato.

Rettelse: Fejl på side 3 i RevisorPosten 4-2019

Der er beklageligvis faldet et "ikke" ud artiklen på side 3 næstsidste linje. Der burde stå: "motorvejs- og broafgifter kan ikke betales af arbejdsgiveren uden skattepligt for den ansatte." Vi beklager eventuel forvirring dette har medført.

KARNOV GROUP

Ansvarshavende redaktør:
Statsautoriseret revisor Niels Lyng Pedersen

Redaktion:
Statsautoriseret revisor Hans Peter Andersen
Partner, Skat Mikael Risager

Redaktører, Karnov Group Denmark A/S
Majbritt Cordt
Julie Enemark Christiansen
Design/Sats: Skabertrang

Tryk: Skabertrang
ISSN nr.: 0108-9196

Redaktion afsluttet d. 12. februar 2020

Dato	Diskontoen	Nationalbankens udlånsrente
Fra 15. januar 2010	0,75 %	1,05 %
Fra 8. april 2011	1,00 %	1,30 %
Fra 8. juli 2011	1,25 %	1,55 %
Fra 3. november 2011	1,00 %	1,20 %
Fra 9. december 2011	0,75 %	0,70 %
Fra 1. juli 2012	0,25 %	0,45 %
Fra 6. juli 2012	0,00 %	0,20 %
Fra 25. januar 2013	0,00 %	0,30 %
Fra 3. maj 2013	0,00 %	0,20 %
Fra 20. januar 2015	0,00 %	0,05 %